PRILOG 6A: PLAGIJARIZAM

Plagiranje, odnosno preuzimanje tuđih ideja, reči ili drugih oblika kreativnog izraza i predstavljanje kao svojih, predstavlja grubo kršenje naučne i izdavačke etike. Plagiranje može da uključuje i kršenje autorskih prava, što je zakonom kažnjivo. Plagijat obuhvata sledeće:

1) doslovno ili gotovo doslovno preuzimanje ili smišljeno parafraziranje (u cilju prikrivanja plagijata) delova tekstova drugih autora bez jasnog ukazivanja na izvor ili bez obeležavanja kopiranih fragmenata (na primer, korišćenjem navodnika);

2) kopiranje slika ili tabela iz tuđih radova bez pravilnog navođenja izvora i/ili bez dozvole autora ili nosilaca autorskih prava.

Plagijarizam u naučnim publikacijama se obično deli u nekoliko nivoa, zavisno od stepena težine prekršaja. Najteži prekršaj (prvi nivo) podrazumeva neovlašćeno preuzimanje, bez navođenja originalnog izvora, gotovo celog teksta tuđeg rada. Drugi nivo se odnosi na neovlašćeno preuzimanje većeg dela tuđeg rada ($\geq$ 50%), treći nivo uključuje neovlašćeno prisvajanje pojedinih elemenata tuđeg rada (rečenica, pasusa, priloga), četvrti se odnosi na neovlašćeno i neodgovarajuće parafraziranje delova teksta tuđeg rada, dok peti nivo podrazumeva navođenje delova drugog rada bez jasnog razgraničenja prema sopstvenom tekstu.

Autori se upozoravaju da se svaki primljeni rukopis proverava pomoću odgovarajućeg softverskog sistema na eventualni (auto)plagijarizam.